

Bet. o. lovf. vedr. folkebiblioteker m.v.

Til lovforslag nr. L 195. Betænkning afgivet af kulturudvalget den 13. maj 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m. v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender, som denne har besvaret skriftligt. Et af disse spørgsmål og svaret herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har endvidere behandlet det materiale, som det modtog under behandlingen af socialistisk folkepartis forslag til folketingsbeslutning om særligt statstilskud til oprettelse af lokale lydaviser for blinde og svagseende. (Forslag nr. B 28).

Endelig har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Bibliotekarforbundet og
Dansk Journalistforbund.

Henvendelserne er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget er under behandlingen af lovforslaget blevet orienteret om, at der pågår forhandlinger mellem Bibliotekarforbundet og Dansk Journalistforbund om udførelsen af de opgaver, som er forbundet med udvælgelsen af stof til lydaviser.

Under behandlingen af lovforslaget har et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) lagt vægt på, at ministeren for kulturelle anliggender har oplyst, at formuleringen i bemærkningerne: »Og den redigering, der nødvendigvis må ske ved en udvælgelse af stof fra måske flere lokale aviser, bør ikke være en journalistisk bearbejdning af dette stof, men en nøjagtig gengivelse af det medtagne stof.«, er tilsigtet neutral over for, hvorvidt arbejdet med lydaviser varetages af journalister eller bibliotekarer.

Herefter indstillet et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet ønsker dog at tilføje, at mindretallet er enig med socialistisk folkeparti i, at de blinde og svagseende medborgere skal have al den støtte og hjælp, der på nogen måde inden for rimelighedens grænse kan gives. Når mindretallet ikke kan støtte det foreliggende lovforslag, er det ikke, fordi mindretallet ikke gerne vil anvende pengene til de blinde og svagseende, men fordi det nærer alvorlig frygt for, at dette lovforslag bliver hjælp til bibliotekarerne fremfor de blinde. Vi har jo i dag regionalradioen, der dækker en stor del af det, som en sådan lydavis skulle tage op. Derudover er de blinde jo ikke en ensartet gruppe, der har de samme interesser, her vil der som alle andre steder være forskellig opfattelse af, hvad der er det vigtigste i avisen. Nogle ville mene, at det er lederen, andre, at det er kultursiderne, atter andre, at sporten er det vigtigste. Derfor burde man jo nok anvende disse midler på en lidt anden måde, man kunne f. eks. forestille sig, at ældre seende medborgere tog rundt til de blinde og læste højt for vedkommende det stof, som vedkommende ønsker læst. Eller for den sags skyld også unge arbejdsløse eller andre medborgere, der kunne give vore blinde en håndsrækning på dette område.

Hvis lovforslaget kunne rettes i den retning, var det sikker på mindretallets støtte.